

BREDA-WISMAR-ARAD

Werkbezoek Arad 10-14 november 2017

Zoals ieder najaar was er ook nu weer een bezoek aan onze partnergemeente in Arad. Omdat er nog veel diaconale hulp en ondersteuning voor de gemeenteopbouw vanuit Breda naar toe gaat, is het goed om 1x per jaar eens rustig alles door te spreken. Ook het bejaardenhuis en het tehuis voor meervoudig gehandicapte kinderen, waarmee ook al vele jaren een band bestaat, worden in dit bezoek meegenomen.

Vrijdagmorgen vroeg vertrokken Hannie Bouman en ik vanaf Amsterdam om, via een overstap in München, aan het eind van de middag te landen in Timisoara in Roemenië. Daar werden wij warm welkom geheten door ds. Béla Tothpal en naar Arad gebracht. In de kerkzaal werden wij hartelijk ontvangen door de vele reeds aanwezige gemeenteleden.

Zaterdagmorgen begonnen wij met een gesprek met Margarete Janto. Al vanaf het begin van de gemeentecontacten (1996) kennen wij haar als penningmeester van de gemeente. In de jaren dat de gemeente nog in de Rote Kirche en het Lutherhuis waren en wij, ook toen al, gemeenteopbouw ondersteunden en diaconale hulp verleenden, controleerden wij met enige regelmaat hun boekhouding. De laatste jaren die voor hen zoveel onzekerheden met zich meebrachten lieten wij dat achterwege. Maar nu de situatie toch enigszins gestabiliseerd is, vonden wij het weer tijd voor een financiële controle. Met grote openheid werden alle stukken en boeken getoond en toegelicht. Het was alles prima in orde!

Een van de gemeenteleden Monica Morovan is, behalve fulltime onderwijzeres, op haar vrije zaterdag als vrijwilligster werkzaam bij een kinderopvang. En omdat er met het laatste transport wat kleutermeubeltjes en zo voor deze opvang meegekomen was, wilde zij Hannie en mij graag deze dagopvang laten zien. Een prachtig initiatief dat geheel draait op vrijwilligers (een zeldzaam iets in Roemenië!) en gesponsord wordt door een welgestelde zakenvrouw. Alle dagen van de week open voor zo'n 20-40 kinderen per dag.

Traditiegetrouw bij onze bezoeken is de zaterdagmiddag voor ontspanning en zo gingen we met ds. Tothpal en zijn vrouw Renata en een zestal gemeenteleden en vijf kinderen naar een dorp net over de grens in Hongarije, voor een bezoek aan een thermaal bad.

Omdat er op zondagmorgen niet alleen een Hongaarse kerkdienst is die om 10.00u. begint, maar ook om 9.00u. al een kerkdienst in het Roemeens gehouden wordt, waren Hannie en ik bij beide kerkdiensten aanwezig. De Roemeense kerkdienst telt iedere zondag zo'n 15-20 vaste gemeenteleden (een groei t.o.v. vorig jaar), bij de Hongaarse zijn dat er meestal 50-60. Zo vierden wij twee mooie kerkdiensten met elkaar waaraan ook de muziekgroep van de gemeente deelnam en een aantal mooie liederen ten gehore bracht. Namens u allemaal mocht ik een groetwoord uitspreken dat door ds. Tothpal vertaald werd. Eerst in het Roemeens en later nog een keer in het Hongaars.

's Middags was er de extra kerkenraadsvergadering waarbij ook 'gewone' gemeenteleden mogen aanschuiven omdat iedereen in de gemeente op elkaar betrokken is in vreugde en zorgen. Wij bevroegen hen dan hoe het gaat met de vele hulpgoederen die wij daarheen sturen, wat men nog wel of niet meer nodig heeft, speciale wensen, het transport, de opslag hier en daar, onze financiële ondersteuning van de gemeente, de voedselpakketten, enzovoort. Ook dit keer hebben vele families mogen delen in alles wat wij hen stuurden. En de laatste ongeveer 100 bananendozen die na een week of tien nog over waren zijn gebracht naar een ouderenopvang van de Orthodoxe Kerk in Arad. Ook daar werd het met vreugde ontvangen!

Maandagmorgen bezochten we als eerste het bejaardentehuis en werden we hartelijk ontvangen door de directrice mw. Fira Popa. Zij sprak namens alle bewoners haar dank uit voor alle hulp die zij, nu al zoveel jaren, vanuit Breda ontvangen. Er is nog altijd een groot tekort aan allerlei dingen die voor ons in Nederland eigenlijk zo vanzelfsprekend zijn. Zoals incontinentiemateriaal. Dat wordt wel verstrekt maar veel te weinig en van een slechte kwaliteit. En meldde ik vorig jaar dat er meer bedlegerige bewoners waren, nu zag het er toch echt niet veel beter uit. Vijf, soms zes bedden op een zaaltje waar er een aantal jaren geleden maar vier stonden, met mensen die daar de hele dag alleen maar liggen. Er werd dan ook een speciaal verzoek gedaan: of wij misschien konden zorgen voor een tweetal goede decubitusmatrassen (om doorliggen te voorkomen). Weet u iemand of een instantie die deze matrassen (€250 - €300,- p.st.) zou willen sponsoren, laat het ons dan weten! En opnieuw kwam de vraag naar schoonmaakmiddelen en desinfecterende zeep, wegwerphandschoenen, doucheschuim en shampoo. Zoals gezegd: er is altijd een tekort en wat er is is van slechte kwaliteit. Bij ons afscheid beloofden wij ons best te zullen doen om hen, zoveel als in ons vermogen ligt, te blijven helpen.

Daarna bezochten we het Kindertehuis voor meervoudig gehandicapte kinderen. Op dit moment verblijven er 25 kinderen, de meesten in de leeftijd van 3-8 jaar. We spraken uitgebreid met Andrea, de directrice en met Maria, de sociaal assistente. Wat waren ze weer blij met alles wat met het laatste transport voor hen mee kwam! Blij met de vele, door u aangeleverde (!), hygiënische producten zoals doucheschuim, babyshampoo en billendoekjes. En hun vraag is dan ook of wij met het volgende transport opnieuw deze spullen mee zouden kunnen sturen. Wij zullen dan ook in het voorjaar opnieuw een beroep op uw vrijgevigheid doen! Doet u dan ook weer mee? Want alleen samen met u is dit mogelijk! Met dankbaarheid in ons hart voor alles wat wij en u voor hen kunnen betekenen, namen wij afscheid.

De specifieke dingen die door het bejaardenhuis en het kindertehuis gevraagd werden, kunt u in het volgende nummer van Kerknieuws Ginneken en Samen vinden.

Daarna bezochten wij, voor het eerst, het internaat dat hoort bij de Hongaarse school in Arad. Hier wonen zo'n 40 kinderen, meest jonge tieners, wiens ouders in een van de dorpen rond Arad wonen en voor wie het niet mogelijk is om iedere dag heen en weer te reizen. Wij bezochten dit internaat omdat Renata Tothpal sinds vorig schooljaar werkzaam is als conector en het wel en wee van dit internaat nu ook onder haar

verantwoordelijkheden valt. In de jaren hiervoor was zij leerkracht op de school en gaf zij alleen les. Nu liet zij ons, behalve een nieuw opgeknapte ruimte met fitnessstoestellen uit Breda stonden, ook de deplorabele toestand zien waarin de meeste bedden en matrassen verkeren. Hier moeten wij, als contactgroep, eens goed over nadenken of wij hierin iets kunnen betekenen!

Tenslotte zijn wij met Renata naar een supergrote winkel (een soort van Action, maar dan veel groter) gereden om daar materiaal voor de kinderkerk te kopen. Op zondag 26 november hebben de kinderen al met dit materiaal een adventskrans geknutseld zoals u op de foto kunt zien.

's Avonds waren opnieuw velen aanwezig in de kerkzaal om samen te eten en afscheid van ons te nemen. De volgende dag was het weer tijd om afscheid te nemen en na een voorspoedige reis kwamen wij 's avonds weer veilig thuis.

Mieke Frankfoorder (vz)

tel. 076-5146523

email w.frankfoorder@hccnet.nl